

zmocňují se, aby také budoucně zlato a stříbro v horách i v hutěch dobyté, jakož i zlato a stříbro zlámané i pagament způsobem dobrovolným odkupovali.

Tito c. k. úřadové jsou:

Hlavní mincovna ve Vídni;

mincovny v Karlsburku (v Sedmihradsku, kteráž může také ryzí zlato odkupovati), v Křemnici (v Uhřích), v Miláně, v Praze a v Benátkách;

mimo to úřadové k odkupování zlata a zříbra zřízení v Brně, v Hradci, v Hali (v Tyrolsku), v Celovci, Lublaně, ve Lvově, v Linci, ve Velké Báni (v Uhřích), v Pešti, v Salcburku a v Terstu;

taktéž úřadové k odkupování ryzího zlata zřízení v Abrudbáni, v Čertestu, Tordě, a Zlatné v Sedmihradsku.

Týmž způsobem se až na další nařízení zachovávají ceny, za kteréž se posaváde zlato a stříbro odkupovalo, jakož i srážky, ježto se posud činily.

Svobodný pán **Bruck** mp.

80.

Narřízení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních, práv a financí dne 13. března 1857,

že se služnovští úřadové Artánský v správním okršlku Velkovaradinském a Bánocko-Svatojirský v správním okršlku Šopronském dle míst, v kterých mají své stálé sídlo, jmenovati mají Mezö-Kerestský a Letenský.

(V Zák. říš. č. XII., vyd. a rozesl. dne 19. března r. 1857, č. 54.)

Táhnouc se k nařízení, vydanému od ministerií záležitostí vnitřních, práv a financí dne 6. dubna 1854 (obsaž. v zákonníku říšském, částce XXVIII., č. 10.) v příčině politické i soudní organisace království Uherského, nařizuje se, že c. k. úřadové služnovští Artánský ve správním okršlku Velkovaradinském a Bánocko-Svatojirský v správním okršlku Šopronském, budoucně dle míst, v kterýchž své stálé sídlo mají, jmenovati mají, onen totiž: „c. k. služnovský úřad Mezö-Kerestský,“ tento pak „c. k. služnovský úřad Letenský.“

Svobodný pán **Bach** mp. Svobodný pán **Krauss** mp. Svobodný pán **Bruck** mp.

81.

Narřízení, vydané od ministerií práv a financí dne 13. března 1857,

pro veškerou říši, kromě království Lombardsko-Benátského, Dalmatska a Hranice vojenské, kterému úřadu náleží řídití a rozhodovati o tom, když někteří podílníci společného majetku horního opovědí, že se podílů svých v knihách horních zapsaných vzdávají.

(V Zák. říš. č. XII., vyd. a rozesl. dne 19. března r. 1857, č. 55.)

Když někteří podílníci společného majetku horního či baňského opovědí, že se podílů svých v knihách horních zapsaných (§§. 135 a 136 obecného zákona